

KRŠTENJE ISUSOVO - 13. 01. 2019.

7:00 sati: Rana Župa Misa

9:00 sati: Cirkovljan: BARILA IVAN (III.)

10:30 sati: svečana poldanica; PREDSTAVLJANJE KANDIDATA ZA SVETU POTVRDU

ŽUPNOJ ZAJEDNICI;

*HREŠĆ ĐURO, MARIJA, JELENA, KATARINA i IVAN,

*Zahvalnica za 40 g. braka Josipa Kos i Cecilije r. Belić;

*Zahvalnica za 70 g. života

14. ponedjeljak	7:00 sati: *MUŽANIĆ MARIJA, DANICA, TOMO; RIBIĆ FRANJO, KATICA, MIROSLAV; *ZVORNIK ĐURO I VLADIMIR
15. utorak	7:00 sati: *+čl. ob. PAVIĆ MARIJA, ANTE I PAŠKAL; MALEK MARIJA, IVAN I FRANJO; *GRABANT IVAN, ŽIVOLIĆ IVAN I AGNEZA
16. srijeda	7:00 sati: *HORVAT BOŽIDAR; *VILUS IVO I MARIJA, IVO (II.); *GLAVINA TOMO; +čl. ob. GLAVINA I HRKAČ
17. četvrtak	7:00 sati: *ZVONAREK ANTUN; *MARIJANOVIĆ CVIJETA 18:00 sati: *ZVONAREK FRANCISKA I FRANJO (II.)
18. petak	7:00 sati: *MIKEC TOMO, MAGDALENA, MARGITA; REŽEK IVAN, MARIJA, VIKTOR; PRVINŠEK FRANC I GENOVEVA 18:00 sati: *KELENC ANA I REIF ANTUN; *VIHER LOVRO, EVA; ZVONAREK PAVAO, KATARINA; PINTARIĆ JELENA, STANA ANA RADAČIĆ
Prije svete mise: prilika za sv. ispovijed.	
19. subota	7:00 sati: *KOŠAK JOSIP, FRANJO I KLARA; *BLAŽEKović AGNA, IVAN TEREZIJA, PAVAO I JOSIP 18:00 sati: *+čl. ob. POSAVEC ĐURE I SALADI TOME I ZLATE

II. NEDJELJA KROZ GODINU - 20. 01. 2019.

7:00 sati Rana Župa Misa

9:00 sati Cirkovljan; Sveti Fabijan i Sebastijan (suzaštitnici): *LEGIŠA IVAN;

*HIŽMAN STJEPAN, KATARINA, LUKA I AGNEZA; JANUŠIĆ KATARINA I STJEPAN

10:30 sati svečana poldanica: *VUK AGNA I PAVAO; *ŠKODA IVAN (III.); FRANJO, MARIJA I SANJA; *JANUŠIĆ STJEPAN I KATARINA (III.); *LUKAČIĆ IVAN, MARGARETA; BLAŽINČIĆ MATIJA, IVAN, VINKO I CECILIJA

TISAK: Glas koncila, Listić sv. Jakoba,

- u petak, 18. siječnja, počinje Molitvena osmina za jedinstvo kršćana...

- susret mladih: u subotu u 19:00 sati.

ŽUPNA KATEHEZA: Prvopričesnici: Grupa I: četvrtak u 16:00 sati.

Grupa II: subota u 9:00 sati.

Krizmanici: 8.a i 8.b razred: u srijedu u 15:00 sati.

8.c. i 8.d. razred: u srijedu u 16:00 sati.

Listić sv. Jakoba

Gospodine, stojim između tebe i tvog svijeta, između neba i zemlje.

Ja zaklanjam tvoje nebo – i sebi i ljudima, i zemlja postaje bezbožna, ljudi od Boga se osjećaju napušteni. Ipak želim tako stajati između neba i zemlje da dadnem prostora tebi, tvom svjetlu, tvojoj prisutnosti. Ti si Isusu Kristu govorio iz otvorenog neba.

Govori i meni.

Pomozi mi da ostavim prostora tvom Duhu koji dolazi iz otvorena neba.

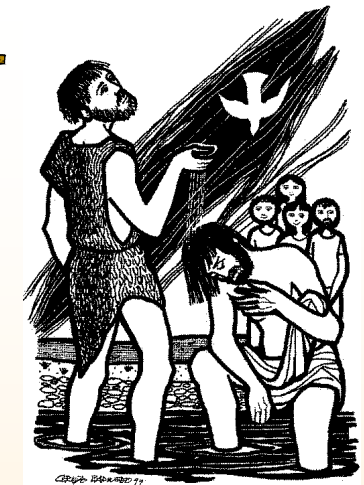
Gospodine, ti si tvorac svih stvorova. Zemlja te ne obuhvaća, nebo te ne može obujmiti.

Želim ti otvoriti put do svog srca da se nebo i zemlja spoje tamo gdje sam ja, kao što su se spojili u Kristu.

Ti si, Oče, na nebu.

Dakle, ti si uza me, ti me čuvaš, ti misliš na mene i pratiš me na svim putovima kojima po ovoj zemlji, tvojoj zemlji hodim.

J.Z.

Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on možda Krist. Zato im Ivan svima reče: "Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

Kad se krstio sav nar-od, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: "Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!"

Lk 3,15-16.21-22

Krštenje Gospodnje

Blagdanom Krštenja Gospodinovoga završava božićno vrijeme – božićni liturgijski ciklus koji je vremenom došao otvorio crkvenu godinu. Liturgijska godina slijedi tijekom Isusovog života: sve počinje iščekivanjem i pripremom za Isusovo rođenje, masakr Nevine dječice, potom dolazak triju Kraljeva ili mudraca s Istoka na poklon djetetu Isusu da bi božićni ciklus i period Gospodinova odrastanja bio dovršen događajem krštenja, kada kao odrasli uzima svoj život u svoje ruke i odlučuje se na ovaj čin koji ima dalekosežne posljedice.

Već u Knjizi Ponovljenog Zakona Mojzije obećava proroka kao što je bio on. Od čega će ih izbaviti iz čega izvesti ako će sada ući u Obećanu zemlju? Kasniji događaji pokazat će da itekako imaju od čega biti izbavljani – sada kada nema stranaca koji bi ih porobljavali, porobljavat će jedni druge a proroci će obećavati Pomazanika koji će ih izvesti iz nepreglednog klupka zla. Zapravo, kada se sjetimo adventskih prvih čitanja pod sv. Misom, ona lijepo izražavaju čežnju biblijskog čovjeka: za istinom, pravdom, ljubavlju, slobodom – u konačnici, za Božjim pohodom jer svega im je nedostajalo zato što nisu osjećali Boga blizu sebe.

U židovstvu, ali i drugim religijama onoga vremena, bila su poznata obredna pranja. Krštenje kao obredni čin uranjanja u vodu i pranja bio je poznat u židovstvu i prije pojave Ivana Krstitelja. Sva krštenja, i ona židovska prije Ivana, i Ivanovo a i naše krštenje izriče mnogo toga simboličkim jezik-

om. Izriče čitav život i istinu o njegovim dubinama, talozima, mijenama i usponima. Izraz je to čovjekove čežnje za čistoćom, da se približi Bogu ili da nebo „svuče“ i privuče bliže sebi. Uranjanje znači smrt jer voda briše prijašnji život pojedinca a izranjanje označava pojavu na novi život – život bliži nebu, Bogu... Ivan Krstitelj krštava na onom području na kojem su Izraelci prije dvanaestak vjekova ušli u Obećanu zemlju. Sada su napustili svoje gradove, sela i pohitali u pustinju gdje će ih uroniti u vodu – želi ih pripremiti za novi ulazak u novu Obećanu zemlju. U novi život!

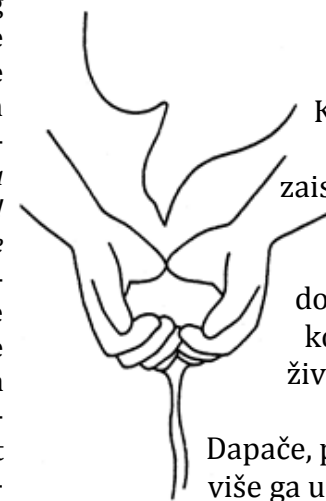
Kod evanđelista Luke nemamo opisa Isusovog krštenja nego je taj događaj naveden kao svršen čin. Naglasak je na otvaranju nebesa i silasku Duha Svetoga na tjelesan način u liku golubice. Luka naglašava ono nebesko – nebo Duh, transcendentni Božji svijet i Božje biće sada dolaze blizu – tu su! Gdje? Ondje gdje su Izraelci kroz njegove vode ulazili u Obećanu zemlju. A tradicija mjesto Isusovog krštenja veže uz mjesto Betabara, koje je najniža točka na zemlji – 400m ispod razine mora. Isus je s narodom, dijeli s njim najveću zemaljsku depresiju. Tek kasnije postat će jasno da je On *za nas učinjen Grijehom* – time sv. Pavao želi reći da je grijesima bio natovaren i pretovaren. Tu – u dubinama ljudske krivnje, opterećene savjesti i uprljane povijesti, nemoći, iščekivanja, čežnje i vatre za onim nebeskim, Božjim – tu se otvaraju nebesa – tu prodiše ono transcendentno! Ono nevidljivo, Božje, sada u liku golubice silazi nad Isusa. Slijedeći puta Duh će sići na apost-

ole u liku plamenih jezika. Sada silazi kao golubica – slika za nježnost, brigu za gnijezdo... Dakle, u nizine ljudske bijede – i grijeha, i krivnje i nemoći – silazi nebo, ali ne u jaroosti plamena koji proždire, nego kao golubica – mir, nježnost, briga, dom... U ovaj svijet, u njegove mračne dubine, Isus će unijeti svjetlo i nježnost neba. Dok oni na Njega silaze da bi ih podario nama, Isus moli. On je u jedinstvu Oca a između njih struji Duh Sveti. U jednom su Duhu – Svetom! Već je starozavjetni pojam pravde tražio da zlo i grijeh budu ognjem spaljeni, tako je najavljivao i Krstitelj. Nebo želi nešto drugo. U dubine zemaljske tame i bijede dati svjetlo i nježnost – na Grijeh i na Zlo ići će – Ljubav!

Nije li to suludo? Neće li zlo satrti ljubav i nježnost? Da, doći će do velikog sudara. Jer nikada veća čistoća i veće svjetlo nisu ušli u naš svijet – ušlo je samo nebo! Isus je znao da će u tom srazu *pobijediti svijet*. Tu borbu nazivao je – krštenje: *Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo! Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me dok se to ne izvrši!* Dakle, krštenje neće biti završeno sve dok se ne završi Isusova muka! Isusovo krštenje jest čin koji označava početak onoga što će živjeti i trajno unositi u ovaj svijet – drugi život, drugi svijet, svijet Kraljevstva Božjega! To je borba njegova probijanja u kraljevstva, imperije ovoga svijeta – Kraljevstvo se *silom probija* i to samo silom ljubavi koja daje život za svoje prijatelje. Isus svojim životom pokazuje da je krštenje trajno odbacivanje počela zla ovoga svijeta i davanje prostora Kraljevstvu

Božjem! Umiranje jednom i rađanje drugom svijetu!

Isusov život nakon događaja krštenja upravo je potvrda ove istine. U kušnjama u pustinji jasno će doći do izražaja ova orijentacija. Kao i kod Marka i Mateja, Isus i kod Luke nakon kušnji propovijeda – otvara *godinu milosti Gospodnje*, ali odmah počinje i protivljenje – *svi se u sinagogi napuniše gnjeva i htjedoše ga strmoglaviti niz brijeg*. I tako do križa – Isus uprisutnjuje Kraljevstvo Božje, ali trpi nerazumijevanje i protivljenje jer ne prihvaća mjericila kraljevstava ovoga svijeta. Tako i mnoštvo onih, zvanih Crkva, koji kreću za Njim... Jača od svih teškoća jest svijetla radost koju im razgara Očev glas: *ti si Sin moj, ljubljeni!* Isus i svaki kršten u ime Oca, Sina i Svetoga Duha!

Krštenje je znak da je krštenik zaista dijete Božje.

U krštenju dobivamo kapital koji se kroz cijeli život ne smanjuje.

Dapače, povećava se što više ga upotrebljavamo.

Gospodine! Otvori nam srca da čujemo ovaj Tvoj glas! Daj da mi, Tvoja djeca, nanovo rođena iz vode i Duha Svetoga, trajno ostanemo u Tvojoj ljubavi! Amen.